

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

НАРЕДБА

Усљед молбе еснафа механско-кафанској од 11. о. м. и год. коју је г. министар унутрашњих дела претписом својим од истога дана ПНБр. 11192 спровео управи вароши Београда на оцену и поступак, којом молбом старешине еснафа, помоћници и одборници моле, да им се дозволи држати ма и само један ред столова кафански уза саме кафанске и механе, — управник вар. Београда у споразуму са председником општине вар. Београда, регулисао је ову ствар овако:

Да се у опште свуда на довољно пространим тротоарима, дакле где то неће бити од сметње по саобраћају, дозволи кафецијама и механицијама држање једнога реда столова испред кафана и механа, но тако да столови дужином својом иду паралелно са кафанском зградом и да растојање између стола и зграде може бити само толико, колико да може стајати столица или лаупа. Столови морају бити од прилике метар дужачки и пола метра широки, и лакши, тако да се могу увек уклонити, кад према приликама не би били гостима за употребу, како, дакле, не би стајали и онда, кад за то потребе нема.

Не могу се никако износити столови пред кафанама: „Српска Краљица“, код „Злат. Ангела“, код „Новог Мајдана“, код „Старог Мајдана“, код „Грчке Краљице“ у правцу Калимегдану, код „Крагујевца“ „Делиграда“ и осталима у савској улици; код „Два Јелена“ у видинској улици; у каторској улици тако исто не могу се износити столови; код „Гушанџа“ и на свима местима овим сличним.

Надати се, да ће и сими кафеције и механиције увидети где би се овако стављени столови јаче отежавали пролаз тротоаром, те да ту неће никако ни изнети столове, иначе власт ће, чим то опази, одмах изрећи забрану држања столова на таким местима:

Никакве музике несме бити испред кафана и механа.

Од стране суда општине Београдске 18 Јула 1891. године АБр. 1562.

Субота 20. Јула 1891.

Цена је огласима 6 дин. паре од врсте
Претплату ваља слати упутицом на општински
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не пријају се.

ОБЗНАНА.

Управа водовода извештава грађанство, да ће се идуће недеље пустити вода на ново постављеним чесмама поправљеног водовода.

Ну како ће требати извесно време да прође док се цеви и сесме исперу, то ће преко дана, још за неко време, течи вода и на сада постојећим старим чесмама.

Ми се пак добије уверење, да су цеви и чесме испрате, обуставиће се вода на старим чесмама.

Бр. 1561
18. Јула 1891
у Београду.

Управа водовода.

ОГЛАС

Драгутин Стоичевић кафеција из Београда резервиста II коњичког пукова који се није мого пронећи, позива се да до сконца тек. месеца овој команди представане.

Из канцеларије VII Београдске пуковске окружне команде Бр. 7319. 16 Јула 1891 год. у Београду.

44. ВАНРЕДНИ САСТАМАК
23. Маја 1891. год.

Председавао заступ. Председника г. Св. Карапешић, од одборника били: Борђе Николић, Јован Станковић, К. Б. Михајловић, Љубомир Јовановић, С. Аријел, Мих. Цветковић, Риста Петровић, Јова Петковић, В. Митровић, Коста П. Михајловић, Коста Д. Главинић, Милут. Ј. Марковић, Филип Васиљевић, Радоје Ф. Бирковић, Лазар П. Даљковић, Р. Драговић, М. Капетановић, Андреја Ј. Одавић, Н. Р. Поповић, Дим. Најдановић, Михајло Јанковић.

I.

Прочитан је протокол одборских одлука седнице држане 20. Маја 1891. год. и учињене су следеће измене: у одлуци Књ. Бр. 283: да се одговори Банци, да се општина не може користити кредитом према постављеним условима.

У одлуци Књ. Бр. 284. да су оних 7 гласова били за 24. паре а не против спуштања таксе, и у одлуци Књ. Бр. 286 да се не шаље извештај г. Селесковића њему на поправку, но да се само ублаже поједини изрази па одмах штампа.

II.

Заступник председника објављује одбору, да је на држаном збору 19. о. м. изабран за

председника општине вар. Београда г. Милован Маринковић са савршеном већином гласова; да је овај избор пуноважан, пошто у року од три дана од дана избора није уложен ни писмен ни усмен протест, и да према члану 35. зак. о општинама треба новоизабрани председник да положи заклетву пред одбором.

По саслушању овога председник г. Милован Р. Маринковић положио је усмено и писмено заклетву пред одбором и београдским протојерејем г. Новицом Лазаревићем, који је писмену заклетву оверио.

После овог свечаног чина председник је поздравио одбор кратком беседом, на коју је одговорио одборник г. Никола Р. Поповић.

Затим је председник заузео председничко место и позвао одбор да приступи решавању ствари које су на дневном реду, што је одмах и учињено.

III.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 998 1013 и 999, акта начелника среза Алексиначког АБр. 1008 и начелника среза врачарског АБр. 1014 којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му Живко Станковић и Никола Јовановић непознати; да је Алекса Недовић доброг владања — доброг имовнога стања а без задруге; да су му Милош Тодоровић и Новица Грујић непознати.

IV.

По прочитању акта министарства народне привреде АБр. 665, којим се тражи, да одбор кандидује три грађанина за чланове — три за замењенике чланова контролног одбора управе фондова, одбор је кандидовао, за чланове: Борђа Х. Николајевића, Ристу Миленовића и Косту А. Крстића трг. и за замењенке: Филипа Рђића трг. Милоша Триковића лебара и Николу Кики трг.

V.

Председник објављује, да је на дневном реду да се изаберу оцењивачи, који ће у овој 1891. год. прегледати материјал и израђевине, што држава набавља за војну потребу.

По прочитању акта министарства војног АБр. 239, 487 и 918 одбор је изabrao за оцењиваче за 1891. год. ове грађане:

ЗА ПЛАТНО:

Борђа Неранџића, Настаса Крстића, Петра Новаковића, платарске трговце. Стевана Минјатовића ситничара и Фоту Нерадића трговца.

ЗА ЧОЈУ:

Јована Ш. Симића и Виде Марковића терзије, Виде Виторовића, Јосифа Стојановића и Милоша Штитарца кројаче.

ЗА КОЖУ:

Милоша Савића, Илију Николића, Милана Денчића, Љубу Мартића и Глишу Матића обућаре, Димитрија Стојковића тргов. кожарског, Живојина Стојадиновића и Косту Аврамовића сараже.

ЗА ЧЕВАД:

Милована Миленковића и Саву Раденковића сараже, Петра Мириковића и Јована Петровића абаџије.

ЗА МЕТАЛНЕ ПРЕДМЕТЕ:

Софронија Јовановића, Душана Рајковића и Симу Џамића лимаре.

ЗА ГВОЗДЕНЕ ПРЕДМЕТЕ:

Петра Палића, Павла Павловића, Све озара Војиновића браваре и Јоцу Јуришића ковача.

ЗА ДРВЕНАРИЈУ:

Боку Томића, Панту Мићића, Радована Марковића столаре и Васу Денића колара.

ЗА ИЗРАЂЕНО ОДЕЛО:

Михаила Штитарца, Марка Петронијевића и Видије Виторовића кројаче.

ЗА ОПАНКЕ:

Милана Белчевића, Милића Тодоровића, Луку Купчевића и Милана Јовановића опанчаре.

VI.

Председник општине, као председник главног школског одбора у Београду, предлаже одбору да треба изабрати по два грађанина из сваког кварта, који ће као чланови школских одбора присуствовати пред годишњим испитима основних школа.

По саслушању овога предлога, одбор је изabraо за одборнике при годишњим испитима у основним школама и то:

ЗА КВ. ВАРОШКИ:

Миленка Павловића пензионара и Јоцу Крстића каф.

ЗА КВ. ТЕРАЗИЈСКИ:

Ж. Кузмановића трг. и Лазара Тадића столовара.

ЗА КВ. ВРАЧАРСКИ:

Косту Лазаревића дуванџију и Миту Ђорђевића барутџију.

ЗА КВ. ПАЛИЛУСКИ:

Милана Цветковића каф. и Саву Богдановића трг.

ПОДЛИСТАК.

БИОГРАФИЈА

и

ДРЖАВНИЧКА РАДЊА

ВУКА БРАНКОВИЋА и МИЛОША ОБИЛИЋА

Темат награђен видовданском наградом.

од
Ж. М. РОМАНОВИЋА

Мој синко, који свијетла образа умире, не каје се, што се родио, ма му за живота и горки дани бивали.

ЈОК. НОВИЋ, ОТОЧАНИН
„Капетан Радић“ стр. 47.

(НАСТАВАК)

Прође много година, па се изродише између њих многе свађе. С тога Милица притече султану, који одузе од Вука Бранковића земљу и даде је својим шурацима, синовима кнеза Лазара, порушивши вароши и градове, које је Вук имао у Рашкој, а његовој жени Мари и синовима Гргуру,

ЗА КВ. ДОРЂОВОЛСКИ и ЈАЛИЈУ:

Соломона Ј. Азриела и Јана Јана Констанди новића трговце, и

ЗА КВ. САВАМАЛСКИ:

Јована Петровића и Драг. Здравковића трговце.

VII.

По прочитању акта председника одбора цркве св. Марка АБр. 338. којим поднесе оставке чланова одбора Николе Трифуновића свештеника, Богосава Марјановића каф. и Станоја Николића учитеља, одбор је решио, да се оставка Николе Трифуновића свештеника на одборничку дужност не уважи; да Богосав П. Марјановић каф. и даље врши дужност одборника цркве док се не извиди узрок његове оставке, што се тиче оставке Станоја Николића учитеља, остављено је председнику да о истој решење донесе.

VIII.

Председништво износи одбору на решење молбу Милорада Стефановића, трг. овд. којом моли да га одбор ослободи дужности одборника црквеног одбора цркве Вознесенске, пошто је јаш другим двема дужностима оптерећен.

По прочитању те молбе одбор је уважио молбу Милорада Стефановића, трг. овд. и ослободио га дужности члана одбора цркве Вознесенске и на његово место изабрао за члана тог одбора Стевана Марковића бакалина.

IX.

По прочитању молбе Младена Николића потпуковника у пензији АБр. 1019, Настаса Крстића трг. АБр. 366 г. Ђорђа Чупића овд. АБр. 291. којима траже да се ослободе дужности поротничке за 1891 год. одбор је решио да се Младену Николићу молба не уважи; да место Настаса Крстића трг. буде поротник за 1891. год. Васа Мијатовић каф. и да на место Ђорђа Чупића овд. буде поротник за 1891. Риста Миленковић трг.

X.

Председништво износи одбору на решење молбе Аксентија Тодоровића, магазације, Симе Провицело магазације, Косте Николића бакалина, Милоја Ж. Тадића трг. Панте М. Бодића каф. Живка М. Теодоровића магазације, и Саве Недељковића лебара, којима траже да се ослободе дужности присутника при испитивању кривица код истедне власти за 1891 год.

По прочитању тих молби АБр. 284, 269, 173, 528, 1022, 1021, и 120; одбор је решио, да на место Аксентија Тодоровића, буде приступник Гавра Пурић трг. на место Симе Провицело — Мира Илић трг. на терезијама: на место Косте Николића бакалина, — Вељко Николић трг. на место Милоја Ж. Тадића трг. Михајло Миловановић трг. молба Панте М. Бодића се не уважи; на место Живка М. Тодоровића магазације — Младен Милић трг. и на место Саве Недељковића лебара, — Глиша Стојановић кафериј. код шишака.

XI.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 176 којим извештава општину, да није могао пронаћи Јеврема Маринковића пензионера, изабратог приступника при испитивањима кривичним за кв. Теразијски, одбор је препоручио председништву, да извести истражног судију, да изабрати приступник Јефрем Маринковић није пензионар но трговац на теразијама.

XII.

На предлог инжињерског одељења општине београдске, одбор је изabraо г. Мил. Цветковића, одборника за члана одборског повериштва изабратог у седници одборској од 8. Априла 1891. ГБр. 413 ради прегледа и пријема плоча тротоарских

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Осветлење. Као што је раније већ јављено, уговор за електрично осветлење вароши има се претресати у одбору општинског чим одборско повериштво довршило свој рад око склапања нацрта тога уговора. Сад смо у стању јавити, да је повериштво одборској радови довршило и већ поднело одбору нацрт уговора, који ће нацрт одбору у првој својој идућој седници узети у претрес а по свршеном претресу објавиће се у овим новинама.

Водовод. Из огласа управе водовода, који у данашњем броју доносимо, увериће се грађанство, да је реконструкција старог водовода већ готова. Ову радосну вест сачопштавамо грађанству с тим, да вода, као

размишља о својој прошлости и свему опоме што је учинио.

Том је приликом јадао јаде, што не погибе у боју, где остали Срби изгише, већ дочека оваку срамоту и понижење. Да ли му је да се нешто сада поврати оно старо доба, па би отишао за својим тастом и у ватру и у воду. Ал' прође. Место сјаја, место оних снова, што их је сневао пред Косово о својој будућој слави, сјају и господству, створи се сада страшна јава, страшнија од сотоне, а прња од Ада. И он виде да је у тој страхоти остао сам самцит. Грло му се стегло, а у грудима беснијаше страховита олуја. Тешко ономе смртном, ко доспе до тога положаја.

О смрти, која му је дошла као неки спас од мучења, различно се говори. У главном има више верзије.

Сенички летопис тврди, да је Вук отројан негде у Маједонији, и да га је оданде пренео у свету Гору ѡалућер Берасим.

Орбин пак каже, да га је затворио Бајазит, после пустио, па да је од очајања умро.

Бурђу и Лазару би остављено толико земље, да могу живети. Турци за себе задрже два града, Звечан и Јелеч. А Вук Бранковић, којега је бацио у тамницу итд. „Даље вели Орбин: „Није прошло много времена а Мара са синовима доби земље свога мужа, сем она два града, што их Турци држаху.“

Вука су дакле Турци истерали из земље и затворили 1394. год., а његовој жени и деци дали земље, да могу даље живети. И једно и друго учинено је по наговору и молби Миличићу, јер Вук као што рекосмо, није волела, а није ни могла волети, — док јој је Мара била кћи, а позната је љубав материнска. Можда је у том поступању кнегињи Милици пала на памет она пословица:

— Шта радио то и дочекао!

А што је главно, кнегиња је том приликом добила држави деспота Стефана повећи део Вукових земаља.

T.

Вукова смрт

Године 1394. Бајазит је Вук ухапсио у једну од оних прних тамница пловдивских. До 1398. године имао је довољно да

што се у објави каже, у почетку неће бити добра за пиће због неугедног укуса и мириза њеног али ће се моћи употребити за сваку другу потребу.

Концерт на калимегдану. Као што је раније јављено, општина београдска даваће на Калимегдану концерат данас по подне у 5 сати. Да би овај концерат и отварање новоукрашеног Калимегдана испало што сјајније, општина је се свестрано побринула: Калинегдан ће бити украшен поред оног цвећа што је засађено још и цвећем новопабављеним. Војна музика свираће најодобраније комаде, а да ће грађани Београдски у свирању уживати јемчи досадањи добар глас ове најбоље музике у Србији, а и потпуност њена јер ће учествовати до 50 добрих свирача.

Улазна је цена незната — по динара од особе. Добровољни прилози примаће се са захвалношћу. Добровољни прилагачи спустиће свој прилог у нарочито за то спремљене кутије, а за ту родољубивост његову добиће од општине београдске из њене баште лепу виту цвећа; цвеће ће то стајати на асталу и ома ће се прилагачу давати.

Уласка ће бити три: код „Реалке“, код „Српске Круне“ и код „Великих басамака.“

Сав новац од овога концерта употребиће се искључиво на улепшавање калимегдана, за то се општина нада да ће грађани и грађанке Београдске многобројним својим присуствовањем учинити да овај концерат буде што сјајнији, а Калимегдану се што већа помоћ пружи.

ПРОГРАМ

за овај концерат утврђен је као што иде:

1. Сарагоса марш Ортега
2. Силтицујус кадрил Штраус
3. Увертира из опере Виљем Тел Росини
4. Каватина из опере Ил. Тимпарио Верди
5. Приморски напјеви Јежичар

Исти писац вели даље, да га је ташта отровала.

Још даље Орбин вели, да је Вук побегао из Бајазитове тамнице и склонио се код Балшића у Зету, који га прекори за издајство свога таста, па и погуби.

Рачански летонос, који је писан 1680 год. вели, да је Вук умро природном смрћу у Београду.

Троношац пак каже да га је прагутала земља близу Травника, и од тада се то место зове *Вуков клокот*.

По једном народно предању излази, да је сахрањен у Крушевцу, а иругом да га је погубио деспот Стеван.

У Крушевцу је до скора стајало тулбе Вуково, где су Турци палили једнако кандила. То је тулбе порушио Карађорђе и наредио, те се прах од костију равејао на све стране. Доцније су — год. 1836. — понова подигли тулбе бегови Френчевићи, а кнез га Милош, кал је добио Крушевца, понова поруши. Сада се тамо налазе само остатци, којима народ увек с гнушањем говори.

Из ових разних тумачења Вукове смрти лено се види, да је о Вуку изгубљен ра-

6. Руско потпури Бродил
7. Народни листови бр. II . . Чижек

Оркестар

1. Увертира за оперу Орфеус у паклу Оfenбах
2. Варијације за два кларинета . . Лабицки
3. Српска дворска стражи . . Бродил

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДВОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

држан 23. Маја 1891. год.

Председавајући: члан суда г. Св. Карапешић а за тим председник г. Милован Маринковић.

Председавајући: Састанак је отворен. Изволите чути протокол прошлог састанка.

Секретар чита:

Председавајући: Имали ко шта да примети на прочитани протокол?

А. Одавић. Тамо где се говори о ономе извештају што га је поднео о Тозију г. Т. Селесковић, вели се као да је решено да се тај извештај врати Селесковићу те да учини неке измене ако има а то не стоји нити би ја на тако што год могао пристати. Одбор је решио да се изрази неки у његовоме извештају ублаже а не да се и друго што год мења и ако би то било учињено, ја у том случају тражим да извештај опет изађе пред одбор. Без прочитања пред одбором не би могао дозволити да се измене извештај штампа, што у осталом не треба ни да се чини јер он има само да ублажи изразе.

Председавајући: Ви сте, господо одборници, чули ову примедбу г. Одавића и сад ако се сложите с тим да се само они оштри изрази у извештају г. Селесковића ублаже, онда да се тако и учини. (чује се: па тако је и решено.)

Љуба Јовановић. Међу улице које се око две буле имају калдрисати, требала би да се упише и Новакова и још једна улица — којој се сад имена не сећам.

Ф. Васиљевић. Мени се чини да је ово решење о преговорима између балке и општине, непотпуно. Ми смо водили преговоре с банком и нисмо могли успети, а не стоји то да нисмо хтели водити преговоре. То би требало исправити.

Чун у последњим годинама његовог живота. За сада изгледа, као највероватније, да је Вук отрован у плодинској тамници.

Вук је растом био од повисоких људи, стаса и хода господскога. Носио је не са свим пуну браду. Одео му је било као у најбољег властелина тога доба Сам лично беше храбар, али су му његови властољубиви погледи донели онакве назадне политичке резоне, те га народ има 500 год. пајпрњим именом назива.

III. МИЛОШ ОБИЛИЋ.

Ако ћу је напић по јунаштву,
Напи ћу је Обилић Милошу!

Срп. нар. песме.

Шта Леонид хоће и Сцевола.

Кад Обилић стане на поприште?

Владика Његуш.

Презиме Милошево. — Одакле је Милош? — Племе Милошево. Је ли он био вет кнезу Лазару или је ли се у опште и женио? — Радња Милошева до бода косовског. — Милош на Косову — Успомена на Милошна.

Презиме Милошево

Доиста, овде стојимо пред једним чудноватим историјским фактом! Милошу, јунаку

Председавајући. Г. Тадић је питао: да ли је председништво известило нар. банку по њеном писму којим нуди зајам општини под извесним условима, и тражи кад није — да се одговори. И ми ћемо то учинити.

Милутин Марковић. Некако је у протоколу оштро речено: неће! а требало би да се каже да је одбор решио да се према поднесеним условима о кредиту, не можемо њиме користити, а не да нећемо (врло добро!).

Председавајући. Прима ли се протокол? (Прима).

Сад господо, има да се изврши заклетва председника општине. (Прота г. Новица Лазаревић у присуству председништва општине и повише грађана изврши заклетву.)

После заклетве рече председник Милован Маринковић

Господо одборници!

Пошто сам поверењем Београђана дошао на ово место, то вас молим да ми дозволите да пре свага, а у овоме свечаноме моменту полагања заклетве и примања дужности, изразим своју захвалност Београђанима на тако високој пошти, на тако видној љубави и поверењу које ми је поклонјено избором на место са кога имам да руководим пословима престонице Србије.

Поверење то за мене ја драгоцене и ја га господо одборници, могу оправдати само тако ако будем и од вас председништвом љубављу и потпором како се с пуно уверености сменем надати познавајући вас као људе којима, као и мени, лежи на срцу добро престонице и правилно вршење послова у њој.

Приступајући дакле вршењу многоструких и важних послова општинских под мојим руковођењем, ја вас молим господо да и од сад поклоните сву своју пажњу и старавајте о добру престонице а и ја вам са своје сране обећавам да ћу и сам чинити све, те да општински и државни послори, у колико и њих имамо да обављамо иду најправилнијим током и да се врше оном брзином, савесношћу и тачношћу која ће допринети да престоница Србије стане на угледно и видно место не само у Србији него и у целоме срству.

У томе правцу нека нам је сретан рад (да Бог да! живио!)

диву и поносу нашем још није — ако је слободно изразити се тако — утврђено презиме!

Сви ранији извори до XIII века Милоша називају, не Обилић, већ једним другим презименом, које ни мало не умањава славу и витештво Милошево.

Нека нам је дозвољено, да ради потпуно познања Милошевог и то наведемо.

Албанез дон Константин Мусаћи помиње Милоша, као Милоша Кобиловића. Кобилићем, Копилићем, Хобилићем зову га још Михаило из Острвице, преводник Дучине историје, Орбин и Лукарић. Павао Витезовић, Качић, гроф Бранковић, Рајић, Енгел, сваки разуме се по своме начину, Кобилићем га зову и Антоније Вранчић (год. 1553.) Јован Љубић, капоник бреславски у Шлеској Енглез Браун, песники Гундулић и Палмотић. влашки летопис, многи српски летописи и зборници; даље Јеротије Рачанић, који је 1704. године путовао у Јерусалим: — па и ова стариска песма што је г. Ст. Новаковић приопшти у XXXI св. „Гласника“

(наставиће се)

WWW.UNILIB.RS
Ник. Р. Поповић. Пре него што се пређе на дневни ред, молио бих да ми се да реч! (пред. изволте!)

Мало час примајући се дужности председничке после свечаног полагања заклетве ви сте изјавили да високо цените место на које сте дошли поверењем Београђана и да сте им захвални на томе.

Ту реч чули смо и ми као одборници и присутна господа грађани и ми ћемо вашу захвалност саопштити онима којима и припада, грађанима београдским, који су вас одликовали својим поверењем да дођете на то важно и части пуно место — на место председника београдске општине.

Ја сам овом приликом узео реч да вам напоменем како сматрам да је положај председника општине врло важан, како од њега зависи много шта и како ми очекујемо од вас да ви ваш утицај распространите свуда где год то корист општине изискује. Као год, господо, што кафа не би била кафа да нема у њој извесне супстанције која се зове кафејин; као год што сир не би био то кад у њему не би било супстанције која се зове казејин, и као што вино не би било то да у њему нема танина, тако исто и у раду одбора општине београдске тек ће онда бити правилности и тачности, тек ће онда бити онога полета у раду на унапређењу престонице, ако му председник буде имао оне особине које су нужне председнику као што су побројаним предметима нужне супстанције које сам напоменуо те да буду то што су.

Да би председник одговорио свима својим многостручним дужностима он мора имати људи који ће га ревно и својски помагати. За то пак траже се од његових помагача одличне особине: савесност, тачност, оданост интересима општине. А дужност у општини београдској је велика и обухвата и судство и управне и рачунске послове. Све то, наравно, да председник не може сам лично свршавати већ помоћу органа. А да би ти били савесни и тачни ту мора да биди соколово око председника које ће све то да види и оцени.

Да би се одговорило дужности, председник треба да буде соко и да има соколове очи, које ће све те радње, које се обављају у суду општинском, видити и надгледати, да свуда тачно и уредно буде.

И познавајући г. председника од више година као наставника и директора; познавајући га и овде као одборника само имам да кажем то: да је било ствари како у радњи општинској ван одбора тако и у одбору, које су и њета и остала одборнике врећале, и надам се, да од сад то неће више бити, па га молим, на све ово што сам напоменуо да има у виду и да нарочиту пажњу обрати.

Председник. Захваљујући на пажњи која ми је учињена, ја вам изречно могу да поновим, да ће ми како у приликама одборске дужности, тако и нове поверене ми дужности, бити једина и највећа брига, да свратим пажњу на све оне ствари, које сам и као одборник радио, како би се тачно и уредно и брзо извршивале. И с тога надам се, да ћу у друштву и споразуму са одбором моći да извршим и оправдам сва очекивања, која се полажу у моме раду. (Живио. Живио — —).

Захваљујући вам понова молим вас, да пређемо сад на оно, што нам је вечерас на дневни ред.

На дневном реду су прво тражења од полиц. власти, да одбор изда уверења о владању и стању извесних лица. Чујте их. (Секретар чита)

За Јовицу Грујића, Николу Јовановића скитнице из Тополе. — Непознати.

За Алексу Недовића овд. трг. који одговара за утјају. — Чује се: Доброг владања, доброг стања.

Б. Новаковић. Ја знам тога Алексу Недовића, да је некад одговарао из притвора за неки фалзификат. Може бити да ће се г. Милутин сетити, да ли је био осуђиван.

М. Марковић. Кад је он за то одговарао ја сам био ћак и да ли је осуђен то не-знам. (Чује се: сад је добrog владања и добrog стања).

Председник. Дакле да се изда уверење: да је добrog владања и добrog стања. (Јесте). Чујте даље. (Секретар чита).

За Живка Станковића надничара и Милоша Тодоровића бив. практиканта среза космајског. — Непознати. —

Ви знате господо, да по закону морају неколико грађана састављати одбор који одређује кредит појединим лицима код управе фондова, кад траже зајам.

На основу тога тражи се од одбора да од грађана избере три грађанина за чланове тога одбора и три за њихове замењенике.

Изволте изабрати свега 6-торицу и то гледајте из сваког кварта по једног (Настаје кандидирање. После).

Дакле за чланове изабрана су ова лица: Ђока Николић, Рака Миленковић и Коста Крстић, а заменици: Филип Рељић, Милош Трпковић каферија и Никола Кики бакалин. (Усваја се).

По акту г. министра војног од 28. Јануара 1891. год. има да се изберу грађани, да у текућој години врше оцену материјала и израђевина, што за војну потребу држава набавља. (Секретар прочита горњи акт).

Изволте изабрати лица. (Настаје бирање).

После.

Дакле изабрати су ови:

За платно: Ђорђе Неранџић, Настас Крстић, Петар Новаковић платнарски трговци Стеван Мијатовић ситничар и Фота Неранџић трговац.

За чоју: Јован Ш. Савић и Видоје Марковић терзије. Видоје Виторовић, Јосиф Стојановић и Мијаило Штитарац кројачи.

За кожу: Милош Савић, Илија Николић, Милан Денчић, Љуба Мартић и Глиша Матић обућари. Димитрије Стојковић кожарски тргов. Живојин Стојадиновић и Коста Аврамовић сарадни.

За ћебад: Милован Миленковић и Сава Раденковић сарадни, Петар Маринковић и Јован Петровић абације.

За металне предмете: Софроније Јовановић, Душан Рајковић и Сима Ћамић лимари.

За гвоздене предмете: Петар Палић, Павле Павловић и Светозар Бојиновић бравари и Јоца Јуришић ковач.

За дрвенарију: Ђока Томић, Панта Мићић и Радован Марковић столари и Васа Денић колар.

За израђено одело: Мијаило Штитарац, Марко Петронијевић и Видоје Виторовић кројачи.

За оимнке: Милан Белчевић, Милић Тодоровић, Лука Куичевић и Милан Јовановић опанчари.

Молим вас да чујете сада оставке тутора цркве Св. Марка. (Секретар прочита).

А. Одавић. Молим да се одвојено прочита оставка Николе Трифуновића свештеника. (Секретар прочита).

Ја никако не могу да разумем овакав поступак, да поп неће да буде црквени тутор. Ми дајемо и хватамо наше грађане; те их они помажу, а они од тога бегају. Ни сам никако да му се оставка уважи, него био да му се још каква дужност дода.

Ј. Станковић. Они неће за то да туторишу, што им је за председника метут поп Иса.

Председник. Ово је онако исто као што је и са одборницима. Као год што се одборник не може разрешити тако не може ни тутор. И ако одбор не уважава, онда му се не може ни оставка уважити.

Јесте ли сагласни сви са мишљењем г. Одавића? (Јесмо). Добро. Онда му се неуважава.

На реду је оставка Богосава Марјановића. (Секретар прочита).

Овај Богосав вели, да даје оставку с тога што је презрен у овој општини. Треба изнаћи начин да се тај човек позове и да се чује у чему је презрен и кад се то види, да се његова оставка изнесе на решење. Усвајате ли тако? (Усвајамо).

Станоје Николић деловођа цркв. одбора и деловођа цркве св. Марка моли за разрешење.

Председник. Молим вас да мени оставите ову ствар да је уредим а ја ћу прво видети којим се поводом ово чини.

А. Одавић Мени изгледа да постоји велика расправа између ове господе која би требала да светле примером сложна рада јер врше дужности за цркву. И овај не даје оставку од масни колача, ма да сам уверен да је томе одбору потребан један такав човек као што је Станоје.

За то сам мишљења да се оставка не уважи а да се види за што се даје.

Председник. Да оставите ви то мени па ћу ја видети у чему је ствар и потражићу начина да их изравнам.

(Михаило Јанковић одборник говори одборницима до себе: ја сам био тамо и видeo сам те поповске интриге. Људи се ти гложе и трову да те Бог сачува. (смех!).

Господо, код полиц. и исједњих власти има извесних лица која присуствују при испитивању криваца. Нека од њих моле за разрешење па изволте чути њихове молбе.

Секретар чита молбе:

1. Панте Којића, на његово место одређује се Ђорђе Секулић;

2. Аксентија Тодоровића магазација, за мењен Гавром Пурићем.

3. Ђорђа Чупића да се разреши од поротништва, замениће га Риста Миленковић.

4. Симе Провицеле, замениће га Мита Илић.

5. Косте Николића да се разреши од поротништва као стран поданик, решено: да се припази на друге његове радове јер он у извесним приликама хоће да важи и као српски поданик, а да га замени Вељко Николић.

6. Косте Крстића да се разреши поротништва, замениће га Васа Мијатовић.

7. Живко Н. Тодоровић магазација, замениће га Младен Милић.

(Свршиће се.)